

Läbi ooperi tähtede poole

MERIT MÄNNI

Vastukaaluks kõiksugustele superstaariotsingutele algatas Rahvusooper Estonia möödunud sügisel konkursi lootustandvate noorte ooperilauljate välja selgitamiseks. Tuntud laulukantsist Järva maalt püüdleval oma unistuse poole kaks noort.

«Teeme nüüd nii, et te kujutate ette, nagu olete maal vanaema juures ja aitate kuurikatuselt lund lükata. Äkki näete, et vanaema on vaja kukkuvat jääpurika eest hoiatada. Palun – lava on teie, näidake mida oskate.»

Nii juhendas rahvusooper Estonia lavastaja Neeme Kuningas kolme neidu, kes eelmise aasta sügisel pingutasid Paide kultuurikeskuse laval selle nimel, et pääseda osalema Rahvusooperi algatatud konkursil «OPERAtsioon VOX!». Ja neid pingutasid, küll veidi ebalevalt ja ehk kartlikultki, sest saalis istusid lisaks Kuningale mitmed nõudliku ilmega häälekoolitajad ja kontsertmeistrid.

Kolmest kandidaadist enim pälvis hindajate tähelepanu väikest kasvu punase peaga tüdruk, kõige rohkem sai ta kiita just sellesama vanaema-hoiatamise etüüdi eest.

maa esindatud kahe noorega. «Otsa-koolis õppimine andis kindlasti eelise. Arvan, et ilma aastase Otsa-kooli kogemusest poleks ma kaheteistkümne finalistliku hulka pääsenud,» avaldab noormees ise ja räägib, et kõige keerulisem kursuse jooksul on tema jaoks olnud enda vokaalne arendamine. «Leidsin projektiga liitudes, et teen oma häälega midagi valesti. Seda aitasid parandada Estonia solistid, kes on olnud väga suureks abiks. Nüüd on juba palju parem, aga töö loomulikult jätkub,» ütleb Saar, keda juhendajad peavad üheks võimalikuks stipendiaadisajaks. Küsimusele, kas Järvamaa laulumeest võib kümne aasta pärast kohata La Scala või Metropolitan Opera lavadel, annab ta põikleva vastuse: «Räägime sellest küsimusest viie aasta pärast. Niikaua õpin hästi laulma.»

Rahvusooperi meediajuht Ülla Veerg ütleb, et voxikate näol on tegu ühe ütlemata vahva kambaga, kus kõik on andekad ja hakkajad. Kes neist

Voxikate näol on tegu ühe ütlemata vahva kambaga, kus kõik on andekad ja